

Forslag til Lov om Understøttelse til mindre næringsdrivende og

Forslag til Lov om Oprettelse af et Departementschefsemede og et Kontorchefsemede under Indenrigsministeriet.

Udenfor Dagsordenen har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Rode): Det Forslag til Lov om Oprettelse af et Departementschefsemede og et Kontorchefsemede under Indenrigsministeriet, som jeg skal have den Ære at fremsætte, indeholder ikke noget nyt. De to Embeder, der her foreslaas oprettet som varige, er allerede den 30. Marts forrige Aar ved erhvervet kongelig Resolution oprettede som midlertidige, efter at begge Tings Finansudvalg havde givet Tilslutning til Ordningen. Det var ogsaa den Gang Forudsætningen fra alle Finansudvalgsmedlemmers Side, at den midlertidige Ordning maatte blive varig, og den Udvikling, der er paa saavel det kommunale som det sociale Omraade, vilde gøre det umuligt varigt at have kun eet Departementschefsemede i Indenrigsministeriet. De Embedsmænd, som er midlertidigt ansatte, synes mig at have billigt Krav paa, at deres Stilling ogsaa med Hensyn til Pensionsret kommer til at svare til den Stilling, de virkelig beklæder. I Henhold dertil tillader jeg mig at fremsætte dette Lovforslag, som altsaa kun tilsigter at gøre den midlertidige Ordning varig.

Jeg skal dernæst have den Ære at fremsætte Forslag til Lov om Understøttelse til mindre næringsdrivende. Mindre selvstændige næringsdrivende indenfor Handel, Haandværk, Industri og lignende har lidt meget under de overordentlige Forhold, idet Varemangel har medført Indskrænkning i eller Standsning af deres Erhverv. De er saaledes blevet delvis arbejdsløse, men deres Stilling er jo anderledes end Arbejdernes, hvem der gennem Arbejdsløshedskasseinstitutionen er sikret Hjælp i saadanne Tilfælde. Indenrigsministeriet har længe forhandlet med alle interesserede Parter i de store Byer og med Organerne for Hjælpekassevæsenet i Provinsbyerne og paa Landet om at finde en Ordning, og man er naaet for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende til en Ordning, som Foreningen af Hjælpekasser i Byerne og paa Landet har anbefalet bliver indført ogsaa for deres Kommuners Vedkommende. Ordningen gaar ud paa paa en nærmere sikret Maade

at skaffe de næringsdrivende en Understøttelse gennem Hjælpekasserne i Forhold til den Arbejdsløshed, de er ramte af, og Lovforslaget her gaar kun ud paa, at naar Kommunerne ved Tilskud til Hjælpekasserne sætter dem i Stand til at yde saadan Hjælp til mindre næringsdrivende, skal Staten erstatte $\frac{2}{3}$ af dette Beløb. Allerede efter den gældende Ordning med Hensyn til Hjælpekasserne vilde Staten komme til at yde $\frac{1}{3}$. Det er altsaa kun en Forøgelse med $\frac{1}{3}$, dette Lovforslag i Virkeligheden omhandler. Dets finansielle Rækkevidde antages at ville blive $\frac{1}{4}$ Million Kr. i et Finansaar.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings hurtige og velvillige Fremme.

Formanden: Derefter har Minister Stauning Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende i Dag anmeldte Lovforslag.

Minister Stauning: Det første Lovforslag, jeg skal tillade mig at fremsætte, er Forslag til Lov om Indførelse af 8 Timers Arbejdsdag i Fabrikvirksomheder med Døgndrift. Lovforslaget fremtræder som en Ændring i Fabriklovens § 24 og bestemmer, som det fremgaar af Titelen, at Arbejdstiden ikke maa overstige 8 Timer i Døgnet for de Arbejdere, der deltager i Døgnarbejds skiftende Hold. Her er altsaa Tale om en bestemt Gruppe af Fabrikvirksomheder, der af tekniske Grunde har den saakaldte Døgndrift, saaledes Papirfabrikker, Sukkerfabrikker, Kornmøller, Spritfabrikker, Bryggerier, Teglværker, Cementfabrikker, Oliemøller, Svovlsyrefabrikker og enkelte andre mindre omfattende Virksomheder. Arbejdet i disse Industrier medfører i sig selv en vis Fare for Sundheden, og det er nærliggende at antage, at tolv Timers Arbejde skiftende mellem Nat og Dag i mange Maader maa anses for at være nedbrydende. Naar Spørgsmaalet om en lovmæssig Begrænsning af Arbejdstiden derfor melder sig, er det lige for Haanden at begynde netop med den Gruppe, der her er Tale om, fordi man her har den Driftsform, som utvivlsomt rummer den største Fare. I § 24 i Fabrikloven af 1913 er det forudsat, at en Indskrænkning af Arbejdstiden kunde iværksættes for Virksomheder, i hvilke Arbejdet kunde tænkes at rumme en særlig Fare for Arbejdernes Sundhed, og med Henblik paa denne Paragraf er der paa Foranledning af Papirfabrikkernes Arbejdere forhandlet